

โรคผิวหนังจากสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

เนื่องจากในปัจจุบันโดยเฉพาะยุค 2014 เป็นยุคที่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งถนนหนทาง ตึกกรมบ้านช่อง โรงงานอุตสาหกรรมก็ได้เกิดขึ้นอย่างมาก

สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เกิดมลภาวะเป็นพิษทางสิ่งแวดล้อม เช่น มลภาวะอากาศเป็นพิษ ซึ่งเกิดจากอัตราส่วนขององค์ประกอบในอากาศที่เราหายใจมีการเปลี่ยนแปลงไป คือ เกิดมีฝุ่นละอองจากวัสดุก่อสร้าง ก๊าซต่าง ๆ เช่น คาร์บอนมอนอกไซด์ ไฮโดรคาร์บอนจากรถยนต์ หมอกควัน เขม่า และสารกัมมันตรังสีเจือปนเกินค่ามาตรฐาน ซึ่งส่งผลก่อให้เกิดอันตรายต่อมนุษย์ทั้งระบบทางเดินหายใจและผิวหนัง

นอกจากนี้ยังมีสารต่าง ๆ ที่ปนเปื้อนมาในอากาศ เช่น กรด ด่าง แอมโมเนีย ยาฆ่าแมลง ฟอรัมาลิน ฝุ่น ควัน ควันไฟ ฝุ่น ควันจากพืช ขี้เลื่อย ดอกเบญจมาศ ผงปูนซีเมนต์ ยาปฏิชีวนะ น้ำมันสน และอื่น ๆ ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ก่อให้เกิดอาการทางผิวหนังได้ โดยอาจจะเกิดการระคายเคือง เป็นผื่นแดง คัน เป็นลมพิษ บางรายอาจมีการหมักหมมสกปรกจนเกิดเป็นสิว

อาการแสดงของผื่นเหล่านี้มักจะเป็นตามบริเวณร่างกาย ซึ่งสัมผัสกับอากาศภายนอก เช่น ใบหน้า คอ ออกด้านบน มือ ข้อมือ หน้าตาบน หลังหู แต่บางครั้งอาจจะเกิดบริเวณภายในได้ เช่น สารฟอร์มาลินในเสื้อผ้า ฝุ่นละอองจากอากาศอาจจะมาสะสมบริเวณซอกขา และตามข้อพับ ทำให้เกิดอาการคัน ซึ่งทำให้เราอมองข้ามไป โดยไม่นึกถึงภาวะการแพ้จากมลพิษในอากาศ

อาการคันเหล่านี้จะเป็นมากขึ้นเมื่อเราไปถูกแสงแดด ลม อากาศร้อน หรือไปอยู่ในที่ที่มีมลพิษสูง เช่น บริเวณก่อสร้าง บางรายผื่นคันอาจถูกกระตุ้นโดยการกินอาหารซึ่งมีส่วนประกอบทางเคมีคล้ายสารที่แพ้ ยกตัวอย่างเช่น บางคนแพ้ผงปูนซีเมนต์จากการก่อสร้าง และเมื่อไปสัมผัสกับสารอื่นที่มีองค์ประกอบใกล้เคียงกัน เช่น สารโครเมต ซึ่งพบได้ในหนังเทียม หัวไม้ขีดไฟ สีทาบ้าน ครีมโกนหนวดบางชนิด หรือรับประทานอาหารซึ่งมีสารโครเมียมมาก ๆ เช่น เครื่องเทศ กานพลู พริกไทยดำ ผักสะระแหน่ ต้นหอม มันฝรั่ง หัวหอม แอปเปิ้ล ผักกระเฉด ผักบุ้ง ถั่วดำ ไข่ ซา เบียร์ ไวน์ โกโก้ ช็อกโกแลต ก็ทำให้เกิดอาการแพ้ได้

ภาพที่ 106แดงผื่นแพ้ปูนซีเมนต์

ภาพที่ 107แสดงผื่นระคายเคืองจากสารใช้ฉีดฆ่าแมลง

แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะต้องแพ้เมื่อสัมผัสหรือรับประทานดังกล่าว แต่กล่าวไว้เพื่อให้เป็นประโยชน์สำหรับท่านที่แพ้จะได้ระวัง และถ้าท่านมีปัญหาอยู่แม้จะหลีกเลี่ยงหรือเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมแล้วก็ยังไม่ดีขึ้นโดยไม่ทราบสาเหตุ ควรปรึกษาแพทย์โรคผิวหนังเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริงจะดีกว่า